

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

INFORME SOBRE LA FONAMENTACIÓ DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ

INFORME: 11/2019 de 22 de febrer de 2019.

PETICIÓ: Mesa del Parlament

ASSUMPTE: Sol·licitud d'informe de la Mesa del Parlament a l'OGDAIP (Acord de Mesa de 15 de gener, Reg. de sortida núm. 5012) , per pronunciar-se sobre la fonamentació del dret d'accés a la informació de la diputada Natàlia Sánchez del Subgrup parlamentari CUP-CC amb relació a la tramitació 320-00756/12.

I. ANTECEDENTS

1. El 10 d'octubre de 2018 (Reg. d'entrada núm. 18434), la diputada Natàlia Sánchez Dipp, del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, en exercici del que estableix l'article 6 del Reglament del Parlament de Catalunya (RPC) presenta per mitjà del president del Parlament la sol·licitud d'informació a la Presidència de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) en què demana:

- i. *Relació de contractes, copia de contractes i relació d'import facturat en concepte de publicitat contractada per l'empresa SA DAMM durant els anys 2016, 2017 i 2018 o en el seu defecte qualsevol contracte en relació a publicitat de la marca Estrella Damm i derivats.*
- ii. *Relació de contractes, copia de contractes i relació d'import facturat en concepte de publicitat contractada per Sociedad Airbnb durant els anys 2016, 2017 i 2018 o en el seu defecte qualsevol contracte en relació a publicitat de la marca Airbnb i derivats.*

2. El 16 d'octubre de 2018, la Mesa del Parlament admet a tràmit la sol·licitud d'informació amb número de tramitació 320-00756/12 i d'acord amb l'apartat 3 de l'article 6 del Reglament del Parlament, obre un termini de quinze dies hàbils per tal que la CCMA lliuri la documentació sol·licitada. El 17 d'octubre (Reg. de sortida núm. 3462), el secretari

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

general dona trasllat d'aquesta sol·licitud d'informació a la vicepresidenta de la CCMA en funcions de presidenta.

3. Tenint en compte que el termini inicial de quinze dies finia el 13 de novembre de 2018 a les 10.30 hores, la vicepresidenta de la CCMA abans del dit finiment sol·licita pròrroga per a trametre la informació a la diputada (Reg. d'entrada núm. 21368).

4. El 13 de novembre de 2018, la Mesa del Parlament concedeix una última pròrroga de 7 dies hàbils per a trametre la informació, i el secretari general en dona trasllat el 14 de novembre de 2018 (Reg. de sortida núm. 3913) a la vicepresidenta de la CCMA. El termini finia el 22 de novembre de 2018 a les 10.30 hores.

5. El 15 de novembre de 2018 (Reg. d'entrada núm. 21636) la vicepresidenta de la CCMA tramet al Parlament la resposta a la sol·licitud formulada per la diputada, en la qual li informa que, en compliment del que preveu l'article 31.1 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (Llei 19/2014), la CCMA ha donat trasllat de la seva petició a SA DAMM i a Sociedad Airbnb per tal que puguin efectuar al·legacions, raó per la qual, d'acord amb l'article 31.2 de la dita Llei, el termini per a dictar resolució queda suspès fins que s'hagin rebut les al·legacions o hagi transcorregut el termini per presentar-les.

6. El 30 de novembre de 2018 (Reg. d'entrada núm. 23435), la vicepresidenta de la CCMA en la seva condició d'administradora única de la CCMA SA tramet al Parlament per mitjà del president del Parlament un escrit en el què informa de la decisió finalment adoptada sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics següents:

Amb relació als antecedents:

i) El dia 19 d'octubre novembre de 2018 la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals SA va rebre la petició de la diputada Natàlia Sánchez Dipp referent als contractes i imports facturats en concepte de publicitat contractada per SA DAMM i a Sociedad Airbnb a la CCMA.

ii) El dia 14 de novembre de 2018 la CCMA va informar al Parlament que trametia la petició a les empreses afectades atès que la informació sol·licitada per la diputada podia afectar llurs drets i interessos. I que per aquest motiu demanava la suspensió del termini inicialment concedit fins a exhaurir el període de 10 dies concedits a les esmentades empreses per presentar al·legacions.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

iii) El dia 16 de novembre de 2018 la CCMA va rebre un correu electrònic d'Airbnb en què aquesta empresa manifestava que la sol·licitud formulada per la diputada havia de ser desestimada pel caràcter de secret comercial de la informació i documentació demanades, la divulgació de les quals perjudicaria els seus interessos i drets legítims. Tot això en virtut dels articles 21.1.c) i g) de la Llei 19/2014, i dels articles 14.1.h) i j) de la Llei de l'Estat 19/2013, de de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (Llei de l'Estat 19/2013).

iv) El dia 20 de novembre de 2018 la CCMA va rebre de SA DAMM un correu electrònic amb un escrit d'al·legacions en què l'empresa es pronunciava igualment en contra d'estimar la sol·licitud d'informació de la diputada pel caràcter de secret comercial de les dades sol·licitades i perquè divulgar-les causaria un perjudici als seus drets privats legítims i a la seva estratègia comercial, raó per la qual l'empresa invocava els límits a l'accés a la informació que contempnen els articles 21.1.f) de la Llei 19/2014 i 14.1.h) de la Llei de l'Estat 19/2013 i feia esment a la Directiva UE 2016/943 del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, relativa a la protecció dels coneixements tècnics i la informació empresarial no divulgats (secrets comercials), a la Comunicació de la Comissió relativa a las normes d'accés a l'expedient de la Comissió en els supòsits d'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat CE, als articles 53, 54 i 57 de l'Acord EEE i al Reglament CE núm. 139/2004 del Consell.

L'empresa DAMM afegeix que la informació sol·licitada no s'avé a la finalitat de la Llei 19/2014, que no és altra que conèixer la gestió dels recursos públics per part de les administracions i entitats que hi estan subjectes. Així mateix manifesta que l'accés a la informació causaria un greu perjudici als seus drets i interessos econòmics i comercials. I finalment proposa un seguit de condicions per al cas que es concedís a la diputada l'accés parcial a la informació.

Amb relació als fonaments jurídics

i) Es determina que correspon a l'administradora única de l'empresa pública Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals S.A. (CCMA SA) resoldre la sol·licitud d'accés a la informació demanada i manifesta que es tracta d'una empresa pública en forma de societat anònima filial de l'entitat pública Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), entitat que pot prestar serveis per mitjà d'empreses filials d'acord amb l'article 26.2 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la Comunicació Audiovisual de Catalunya (Llei CAC).

Amb relació al règim jurídic de la CCMA i la CCMA SA esmenta que, d'acord amb l'article 18.1 i 2 de la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

Audiovisuals (Llei CCMA), l'entitat pública CCMA gestiona el servei públic de comunicació audiovisual a través de la CCMA SA, que, en virtut de l'article 4.2 de la Llei CCMA, resta sotmesa al dret privat, llevat de supòsits de contractació administrativa, i actua d'acord amb la Llei CAC, la Llei de l'Estat 7/2010, de 31 de març, General de la Comunicació Audiovisual, i la Llei de l'Estat 34/1988, d'11 de novembre, General de Publicitat.

ii) L'administradora única invoca l'existència de límits al dret d'accés a la informació demanada per la diputada que es fonamenten en l'afectació dels interessos econòmics i comercials de les empreses, així com també a l'afectació dels interessos econòmics i comercials de la CCMA SA, atès que es tracta d'una empresa privada que concorre en el mercat audiovisual i publicitari amb els operadors públics i privats. En particular, invoca el límit al dret d'accés previst en l'article 14.1.h) de la Llei de l'Estat 19/2013, de 9 de desembre, de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern i afirma que el secret comercial, la reserva i la confidencialitat tant de la CCMA SA com de les empreses DAMM, i Airbnb han de prevaler vers l'interès públic d'accedir a la informació sol·licitada.

iii) Es manifesta que les informacions sobre els contractes que celebren DAMM SA i Airbnb amb la CCMA SA no tenen relació amb l'exercici de l'activitat i funcions públiques d'aquesta última empresa i no li generen cap despesa personal o material, sinó un ingrés que prové de fons privats de contractants tercers. Per tant, considera que la documentació sol·licitada per la diputada no pot ser qualificada com informació pública, ja que és privada, i la CCMA SA no ha de facilitar informacions sobre les activitats empresarials i publicitàries de les empreses que s'anuncien en els seus mitjans audiovisuals.

iv) L'administradora única de la CCMA SA conclou que la petició de la diputada és contrària a la finalitat perseguida per la normativa en matèria de transparència, ja que la petició no té per objecte sotmetre a escrutini l'acció de la CCMA SA en la gestió dels recursos públics, sinó "obtenir informació econòmica i comercial dels clients de la CCMA", una informació que fins i tot té transcendència tributària i fiscal, raó per la qual la petició no es correspondria amb la finalitat que persegueix la Llei 19/2014.

7. L'11 de desembre de 2018 la Mesa pren nota de la presentació de l'escrit de l'administradora única de la CCMA, n'ordena la tramesa i el secretari general en dona trasllat a la diputada sol·licitant el 13 de desembre de 2018 (Reg. de sortida núm. 4664).

8. El 19 de desembre de 2018 (Reg. d'entrada núm. 24961), la diputada Natàlia Sànchez Dipp, del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular-Crida Constituent,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

considera que la Presidència de la CCMA no ha donat compliment a la seva demanda d'informació i sol·licita a la Mesa que li requereixi a que, d'acord amb el que estableix l'article 8.2 del Reglament, compleixi el deure de facilitar-li la informació sol·licitada en el termini improrrogable de tres dies.

9. El 20 de desembre de 2018, la Mesa, de conformitat amb la petició de la diputada, acorda requerir a la vicepresidenta de la CCMA en funcions de presidenta i alhora administradora única de la CCMA SA que es compleixi el deure de facilitar la informació que es demana en el termini improrrogable de tres dies a comptar de l'endemà de la comunicació de l'acord. El secretari general en dona trasllat el mateix dia a la vicepresidenta de la CCMA (Reg. de sortida núm. 4712).

10. El 28 de desembre la vicepresidenta de la CCMA en funcions de presidenta (Reg. d'entrada núm. 25262) adreça un escrit al secretari general del Parlament en resposta al requeriment acordat per la Mesa en què es remet a la decisió denegatòria ja comunicada en data 30 de novembre de 2018 i torna a adjuntar els escrits que la motiven (Reg. d'entrada núm. 23435). Afegeix que havent-se denegat el dret d'accés a la informació de forma motivada i dins dels terminis previstos en el Reglament del Parlament i en la Llei 19/2014, la CCMA considera que no és d'aplicació l'article 8.2. del Reglament, sinó els apartats 4 i 5 de l'esmentat precepte, que preveuen el pronunciament de la Mesa del Parlament sobre la fonamentació del dret d'accés a la informació i d'adopció d'una decisió definitiva, prèvia emissió par part de l'òrgan de garantia del dret d'accés a la informació pública de l'informe a què fa referència l'article 219.5 del Reglament.

11. El 15 de gener de 2019 la Mesa pren coneixement de l'escrit de la CCMA adreçat al secretari general, considera que en aquest cas no es tracta d'un supòsit de no resposta que donés lloc a un nou requeriment a la CCMA i acorda demanar informe a l'OGDAIP per pronunciar-se sobre la fonamentació del dret d'accés a la Informació, acord que el secretari general tramet al l'OGDAIP el 17 de gener de 2019 (Reg. de sortida núm. 5013).

II. OBJECTE DE LA PETICIÓ

Abans de procedir a l'anàlisi sobre la fonamentació del dret d'accés a la informació que afecta la documentació objecte d'empara cal concretar que la sol·licitud d'informació amb núm. de tramitació 320-000756/12, que és objecte del present informe troba el seu fonament en la relació contractual tinguda per part de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals S.A (CCMA S.A) amb les empreses S.A DAMM i la Societat Airbnb, i el que es demana és la relació de contractes, la còpia dels mateixos i la relació de l'import facturat en concepte de publicitat contractada per aquestes empreses, en el decurs dels anys 2016, 2017 i 2018.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

III. CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

1. La normativa d'aplicació sobre el dret d'accés a la informació dels diputats ve establerta pel Reglament del Parlament (RPC), en especial l'article 6, que estableix el dret que en l'exercici de llur funció tenen els diputats per accedir a la informació pública, l'article 8 que estableix els mecanismes necessaris per a garantir l'efectivitat de l'esmentat dret tot establint el procediment per a formalitzar la reclamació del dret d'empara dels diputats, l'article 215 que estableix els límits al dret d'accés que serien d'aplicació també al present supòsit, i l'article 219.1 que reconeix la competència de l'òrgan que ha de fer efectiva l'empara sol·licitada.

Així mateix, també és d'aplicació en allò que complementi el RPC i sigui d'aplicació al Parlament la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, (en endavant, Llei 19/2014) en especial, les normes del Títol III contingudes en el Capítol I, sobre les normes d'accés a la informació pública (arts 18 i 19), el Capítol II que estableix la regulació sobre els límits i accés parcial a la informació pública (arts 20 a 25) , i finalment, el Capítol III que estableix el règim jurídic sobre l'exercici del dret d'accés (arts 26 a 37). Finalment, i en els termes en que s'exposarà més endavant també seran d'aplicació els preceptes bàsics de la Llei de l'Estat 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, (Llei de l'Estat 19/2013) en allò que sigui d'aplicació al Parlament, en especial amb relació a les limitacions del dret d'accés explícitament previstes en la referida llei i que poden ser potencialment aplicables per a determinar el dret d'accés a la informació que es demana, en virtut del que estableix l'article 21.2 de la Llei 19/2014.

2. Abans d'entrar a analitzar quina és la fonamentació del dret d'accés de la diputada amb relació a la petició objecte del present informe és considera necessari recordar com ja hem exposat en altres informes precedents que, de conformitat amb l'article 7.1 del RPC el dret d'accés a la informació dels membres del Parlament forma part del contingut essencial del «*ius in officium*» o funció representativa i parlamentària reconeguda per l'article 23.1 CE i té el caràcter de preferent dret que solament es pot limitar per «la concurrència d'alguna de les restriccions que estableix la legislació reguladora del dret d'accés a la informació pública» configurades en aquest cas, per alguna de les restriccions a què es refereixen els articles 21, 23 i 24 de la Llei 19/2014, així com també com acabem de manifestar, per algun dels límits establerts a l'article 14 de la Llei Estatal 19/2013, tal i com s'analitzarà més endavant.

Cal precisar, també, que aquestes restriccions han de ser interpretades i aplicades de manera especialment estricta en aquest cas, atès l'interès públic que està vinculat a l'exercici de la funció parlamentària i al fet que aquesta sigui una expressió del dret

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

fonamental de participació de l'article 23 CE. Això comporta que, a diferència dels ciutadans en general, el dret d'accés a la informació i la seva protecció, quan escaigui, disposi d'una posició reforçada quan es tracta del seu exercici pels càrrecs representatius.

3. En el present informe s'analitzen dues qüestions. En primer lloc, s'analitzarà si la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals S.A (CCMA, SA) roman sotmesa a l'àmbit d'aplicació de la Llei 19/2014 i per tant, si la informació demanada per la diputada té la condició d'informació pública en els termes expressats a l'article 2.b) de la Llei 19/2014, essent per tant informació a la qual la diputada hi tindria en principi el dret d'accedir-hi, i en segon lloc, s'analitzarà si els motius al·legats per no lliurar-la i que a criteri de la CCMA S.A justifiquen la denegació del dret d'accés, son a criteri d'aquest òrgan pertinents en tant que podrien tenir cabuda en alguna de les limitacions legalment previstes i en quins termes es podria considerar que li serien d'aplicació.

4. Amb relació a la primera de les qüestions plantejades sobre la inclusió de la CCMA SA dins l'àmbit d'aplicació de la Llei 19/2014, cal analitzar si la CCMA SA es pot incloure dins l'àmbit subjectiu del dret d'accés i en quins termes, i si la documentació que aquesta genera i elabora en la seva relació amb els agents privats té aquesta condició de pública i per tant, accessible per part de la diputada sol·licitant, o en canvi, es tracta d'una documentació que se situaria fora d'aquest dret d'accés.

Amb relació a la inclusió de la CCMA SA dins l'àmbit d'aplicació de la Llei 19/2014, hem d'acudir al que estableix la lletra b) de l'article 3.1 que estableix que la Llei és aplicable: «*Als organismes i ens públics, les societats amb participació majoritària o vinculades, les fundacions del sector públic, les entitats de dret públic dependents o vinculades amb les administracions a què fa referència la lletra a, les entitats de dret públic que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per llei que exerceixen funcions de regulació o supervisió externa sobre un determinat sector o activitat.../...*» per tant, podem afirmar que la voluntat del legislador en el moment de definir quin és el seu abast subjectiu d'aplicació ha estat el d'establir un criteri molt ampli, de manera que en el cas que ens ocupa i en termes generals, sense entrar ara en l'anàlisi detallat de la petició, no hi ha cap dubte de que la CCMA SA empresa filial de l'entitat pública CCMA, està sotmesa al compliment de les obligacions que estableix la Llei 19/2014.

Es important analitzar quin és el règim jurídic al qual se sotmet la CCMA SA, per a poder determinar quin és el seu àmbit d'actuació, a quina regulació sotmet la seva activitat i quina incidència pot tenir en el moment de determinar quin és l'abast del dret d'accés a la informació de la diputada.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

Passant doncs a l'anàlisi de règim jurídic de la CCMA SA hem d'afirmar que es tracta d'una empresa pública en forma de SA filial de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels, (CCMA) entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar.

L'article 18.1 i 2 de la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels (LCCMA) estableix que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels es la principal responsable de la gestió del servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat, gestió que s'ha de fer per mitjà de les empreses públiques que s'han de crear amb forma de societat anònima i amb capital que atès el que estableix l'apartat 2 del dit article *«ha d'esser subscript íntegrament per la Generalitat per mitjà de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels i no pot ser alienat ni cedit ni gravat de cap manera onerosa o gratuïta»*. En aquest mateix sentit, l'article 26 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de Comunicació Audiovisual de Catalunya (LCAC) estableix al seu apartat 2 que: *«El compliment de les missions i els principis del servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat correspon, d'acord amb el que estableix aquesta llei, a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels i a les societats per mitjà de les quals es presta el servei, participades per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels en el cent per cent del seu capital.»*

Per altra banda, de forma coincident amb el que s'al·lega en la decisió de l'administradora única de la CCMA SA (d'ara en endavant, administradora única) amb relació al regim jurídic de la CCMA SA cal tenir present que l'article 4.2 de la LCCMA estableix que en les seves activitats contractuals tant la CCMA, com les de les empreses filials se sotmeten al dret privat, llevat de que eventualment participin en procediments de contractació administrativa, i certament, l'article 20.1 de la LCCMA estableix en termes generals el sotmetiment de la CCMA SA al dret privat, excepte en allò que estableixi la pròpia LCCMA. És en aquest punt on cal analitzar si la CCMA SA empresa pública a la qual se li reclama la informació, pot tenir el tractament d'empresa privada i per tant exclosa de l'aplicació de la legislació en matèria de transparència Llei 19/2014, en la seva relació contractual amb tercers, o té altres condicionants que portarien a condicionar o si més no, a flexibilitzar aquesta afirmació.

En aquest sentit, és important analitzar els preceptes de la LCCMA que regulen al Capítol X relatius al control de la entitat pública CCMA i la de les seves empreses filials. Concretament, cal acudir als articles 34 i 35 que estableixen respectivament, el control parlamentari, i el control pressupostari i financer al qual se sotmet la CCMA SA. Per tant, a banda del control del Parlament en les actuacions de la CCMA i les empreses filials en la prestació del servei públic i del control dels respectius càrrecs directius establert a l'article 34 de la LCCMA, l'article 35.1 LCCMA estableix el control pressupostari realitzat per la

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

Sindicatura de Comptes i l'apartat 2 del dit article incorpora el control financer de manera que aquest control s'efectua en els termes establerts a l'article 71 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre.

Conseqüentment, l'activitat econòmica del CCMA SA atès el que estableix l'article 71.1 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, és objecte de control financer mitjançant la forma d'auditoria sota la Intervenció General i d'acord amb el pla anual que aprova el Govern. Per tant, als efectes del que estableix l'esmentat text refós, la CCMA SA és una empresa pública sotmesa a aquest tipus de control financer (article 8 del text refós) i a més en virtut d'aquest precepte està obligada a destinar els ingressos que percep, a satisfer el conjunt de les seves obligacions, de manera que aquesta obligació l'ha de complir amb independència de que els ingressos s'obtinguin fruit d'una relació contractual o per via dels pressupostos.

A banda d'aquest control financer, establert a la LCCMA hi ha altres actuacions que se sotmeten a l'escrutini i control públic i per tant queden fora de l'àmbit de la regulació privada. En aquest sentit, podem destacar la inclusió en el contracte programa de l'encàrrec dels serveis que el Govern de la Generalitat ha de fer a la CCMA i les empreses filials (art 21.1 a) LCCMA, la tramesa de l'avantprojecte de pressupost de la CCMA i de les empreses filials al Govern de la Generalitat perquè els integri en el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat (art 28 de la LCCMA), la integració del pressupost de les empreses filials en formació del pressupost consolidat (art 29 de la LCCMA), o bé la condició de domini públic que té el patrimoni de la CCMA i les seves empreses filials (art 30 de la LCCMA).

També és important analitzar com la LCAC regula quins son els instruments de que disposa la Generalitat per a garantir el compliment de la funció de servei públic que recau en la responsabilitat de la CCMA i les empreses o societats filials (com ho és en aquest cas, la CCMA SA). En aquest sentit, l'article 31.2 de la LCAC, estableix que el finançament del servei públic es nodreix principalment amb les aportacions que fa la Generalitat, amb la venda i la prestació de serveis i amb la participació en el mercat publicitari. Al seu torn l'article 31.3 de la LCAC estableix la possibilitat de finançament parcial i limitat per mitjà de la participació de la CCMA o de les seves empreses filials en el mercat publicitari però condicionat a que sigui el propi Contracte Programa el que determini *«el tipus d'emissions que poden incloure espais publicitaris i si escau, la durada màxima que poden tenir»*. Finalment, la LCAC estableix un altre nivell de control per a l'activitat de la CCMA i les empreses filials quan aquestes decideixin prestar serveis de comunicació audiovisual i serveis de la societat de informació al marge de la prestació dels servei públic tenint en

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

compte però, que no poden interferir en la pròpia prestació de servei públic i sempre i quan vagin dirigides a garantir un mecanisme addicional de finançament. En aquest sentit cal destacar que el propi precepte exigeix que aquest tipus d'operacions han d'ésser objecte de comptabilitat separada dins el pressupost de la CCMA «*d'acord amb els principis de proporcionalitat i transparència*» art 31.5 LCAC.

Per tant, l'afirmació al·legada per part de l'administradora única de la CCMA SA, de que si bé es reconeix el sotmetiment de la CCMA SA a la legislació en matèria de transparència però que la seva activitat contractual relativa a la venda dels seus espais i temps publicitaris roman sotmesa al dret privat, no es pot compartir en els termes en que es formula en el document de denegació del dret d'accés de la diputada sol·licitant, en virtut dels mecanismes de control legalment establerts i als quals ens hem acabat de referir ara mateix.

L'administradora única de la CCMA SA per a argumentar la denegació de la informació que demana la diputada, en base a la justificació del sotmetiment al dret privat, invoca la LCCMA, la LCAC i la Llei General de Publicitat. Normativa que en els dos primers supòsits, tal i com s'ha exposat precedentment el que fa es establir un règim jurídic que, més enllà de preveure la possibilitat d'actuació en règim de dret privat, en tant què permet un control i una supervisió o escrutini públics en determinades qüestions. Per tant, podem afirmar que el sotmetiment de l'activitat contractual de la CCMA SA al règim jurídic privat no pot impedir un cert control públic estretament vinculat amb el control parlamentari, financer i pressupostari establert tant a la LCCMA com a la LCAC i això amb independència com hem dit, de que intervingui en el mercat publicitari. Finalment, la invocació que es fa per part de l'administradora única a la Llei General de Publicitat als efectes de justificar el seu sotmetiment al dret privat i per tant denegar l'accés de la informació contractual demanada, és a criteri d'aquest òrgan, totalment irrellevant.

Així doncs, hem de manifestar que de la lectura de diferents preceptes de la LCAC i la LCCMA l'àmbit d'actuació de les empreses filials en el marc del règim jurídic privat és concret i limitat, precisament perquè cal tenir en compte que la raó de la seva pròpia existència està estretament vinculada a la seva funció de complir el servei públic de comunicació audiovisual i per tant és aquesta circumstància la que fa que la seva funció quedi condicionada al compliment del que estableixen les dites lleis i per tant, estigui sotmesa a diferents nivells de control tal i com s'ha exposat precedentment. Per tant, si en l'activitat de la CCMA SA hi ha un control, parlamentari financer i pressupostari i el fet que aquestes empreses tenen relacions contractuals amb el sector privat no elimina la necessitat de que es pugui produir un cert control públic precisament perquè el seu capital fundacional és totalment públic.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

En aquest punt de l'argumentació es considera necessari esmentar que, no són pertinents les suposicions que fa l'administradora única sobre l'interès real de la diputada d'obtenir la informació en fer una suposició que situa el seu interès al marge de l'escrutini i control públics, vinculats a l'exercici de la seva funció parlamentària que deriva directament de l'article 23.1 de la CE, ja que acceptar aquest argument seria desconèixer el caràcter de dret preferent de que gaudeix la diputada, així com també el que disposa la Llei 19/2014 (article 18.2) i el Reglament del Parlament (article 213.2) que estableixen que l'exercici del dret d'accés no requereix l'existència de cap interès personal, no està subjecte a cap motivació, ni requereix que s'invoqui cap coma específica. Per tant, no correspon fer cap valoració sobre la intenció real de la diputada d'obtenir la informació als efectes de poder-ne justificar la denegació del seu accés.

Per tant, en aquest punt podem concloure que tant la CCMA entitat de dret públic, com la CCMA SA empresa filial estan incloses dins l'àmbit d'aplicació subjectiu de la Llei 19/2014 en els termes establerts a la lletra b) de l'article 3.1, i per tant s'haurà d'analitzar la petició de la diputada a la llum del que disposa l'article 2b) de la Llei 19/2014 que estableix que té la consideració d'informació pública «*la informació elaborada per l'administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions (...)*» per tal de veure si en aquest cas, hi concorre alguna de les limitacions per a limitar o condicionar-ne parcialment el seu accés, tenint en compte però que en la seva activitat existeix un control públic directament vinculat amb el control parlamentari, (relatiu al control de totes les seves decisions posades amb relació a la realització de les seves funcions de servei públic) control financer (control que ha de permetre determinar si l'empresa pública obté la liquiditat suficient pel compliment de les seves obligacions) i control pressupostari (control de totes les operacions) establerts a la LCCMA i a la LCAC.

5. Una vegada determinat que de l'empresa pública CCMA SA roman dins l'àmbit d'aplicació subjectiu de la Llei 19/2014 i verificada l'existència del control públic al qual ens acabem de referir, cal analitzar quins són els aspectes que quedarien exclosos o limitats del dret d'accés de la diputada, per la concurrència d'alguna de les limitacions de l'article 21 de la Llei 19/2014, tenint en compte però el que estableix l'article 4.2 de la LCCMA que sotmet al règim privat l'activitat contractual de la dita empresa pública.

En aquest sentit, es important destacar que en el document que l'administradora única tramet al Parlament per a fonamentar la decisió denegatòria del dret d'accés de la diputada, hi consten dues línies argumentals que de la seva lectura es constata l'existència d'una certa contradicció entre les mateixes. D'una banda, en la formulació dels antecedents del propi document denegatori assumeix els arguments de les empreses concernides exposats en el tràmit d'al·legacions de l'article 31.1 de la Llei 19/2014, que

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

partint de la base de la consideració de documentació pública justifiquen la denegació del seu dret d'accés en virtut de la concurrència de les limitacions establertes per la legislació en matèria de transparència i d'un altra, considera que la documentació demanada per la diputada, no té en cap cas la consideració d'informació pública, en base a l'origen privat dels fons i invocant seguidament i de forma contradictòria la concurrència de les limitacions previstes en la normativa en matèria de transparència en els termes en que més endavant s'exposaran.

Així doncs, i amb la finalitat d'analitzar les concretes limitacions invocades en el document de l'administradora única, es desprèn que l'empresa Airbnb en el tràmit d'al·legacions establert a l'article 31.1 de la Llei 19/2014, justifica la denegació del dret d'accés en virtut de la concurrència de les limitacions de la dita Llei, en concret, la limitació de l'article 21.1 c) «*El secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei*», la limitació de l'article 21.1 g) «*El secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial*» així com també, la concurrència de les limitacions de la Llei de l'Estat 19/2013 en concret, les establertes a l'article 14.1.h) «*Els interessos econòmics i comercials*» i a l'article 14.1 j) «*El secret professional i la propietat intel·lectual i industrial*».

En canvi, l'empresa DAMM en el mateix tràmit d'audiència justifica la denegació per la concurrència de la limitació de l'article 21.1 f) de la Llei 19/2014 «*La intimitat i els altres drets privats legítims*» així com també per la concurrència de les limitacions de la Llei de l'Estat 19/2013, en concret les de l'article 14.1.h) «*Els interessos econòmics i comercials*» fent esment també a la protecció del secret comercial de l'empresa.

Dit això cal esmenar que l'administradora única afirma que la petició a la qual vol accedir la diputada no té aquesta condició de pública ja que a criteri seu es tracta d'informació privada «*l'accés a la qual no està emparat per la legislació vigent en matèria de transparència...,... de manera que no és exigible a la CCMA que hagi de subministrar informació sobre les activitats empresarials i publicitàries de les empreses que s'anuncien en els seus mitjans de comunicació*» però al mateix temps, tot i descartant la naturalesa de pública de la informació demanada per mitjà del dret d'accés, invoca la limitació establerta en la lletra f) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014 «*La intimitat i els altres drets privats legítims*» així com també, la concurrència de les limitacions de la Llei de l'Estat 19/2013, en concret les de l'article 14.1.h) «*Els interessos econòmics i comercials*»

En aquest punt, i al marge de la contradicció existent en la justificació de la denegació per part de l'administradora única, cal determinar si en aquest cas concorre la limitació al·legada relativa a la confidencialitat o possible afectació amb els interessos econòmics i comercials de les empreses, i en quins termes es podria cohonestar amb el dret d'accés de

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

la diputada en exercici de la seva funció de control i escrutini derivat directament del “*ius in officium*” de l'article 23.2 CE, tenint en compte però com s'ha exposat precedentment, que la CCMA SA és una empresa pública sotmesa a determinats mecanismes de control públic de diversa naturalesa. Es tracta doncs de fer un anàlisi per tal de saber si les causes al·legades per part de l'administradora única, concorren en aquest cas, i una vegada verificada la concurrència d'alguna d'elles caldrà ponderar entre els drets o interessos en conflicte (en aquest cas, el dret d'accés a la informació de la diputada i la concurrència de la limitació legalment prevista).

En primer lloc, cal descartar la concurrència de la limitació de la lletra c) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014, relativa al «*El secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei*» i que invoca una de les empreses afectades (Airbnb) en l'antecedent 3 del document denegatori, ja que en cap cas ens trobem en el context d'un procediment de contractació administrativa, ja que l'article 11.4 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, exclou del seu àmbit d'aplicació els contractes per mitjà dels quals una entitat del sector públic, «*s'obligui a lliurar béns o drets o a prestar algun servei, sense perjudici que l'adquirent dels béns o el receptor dels serveis, si és una entitat del sector públic subjecta a aquesta Llei, s'hagi d'ajustar a les seves prescripcions per subscriure el contracte corresponent*»

En segon lloc, la mateixa empresa Airbnb en l'antecedent 3 del document denegatori presentat per l'administradora única, al·lega la concurrència de la limitació de la lletra g) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014, relativa al «*El secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial*». Amb relació al secret professional hem d'afirmar que es tracta d'un interès de caràcter privat que protegeix la confidencialitat de la informació obtinguda per determinats professionals per raó del seu càrrec o per les empreses en l'àmbit de la seva activitat tècnica o comercial. El secret professional és d'un dret reconegut a l'article 20.1 lletra d de la CE i també una obligació que les lleis imposen a determinats professionals amb motiu de la confidencialitat que han de mantenir en l'exercici de llurs funcions professionals. Així doncs hem d'afirmar que el secret professional no hi té cabuda, per a valorar la possible concurrència del mateix en el cas que ens ocupa ja que no ens trobem davant un supòsit de secret professional reservat per determinades professions l'exercici de les quals se sotmet a determinades clàusules d'ordre deontològic. Tampoc ens trobem en cap matèria que tingui a veure amb la propietat intel·lectual, ja que aquesta disciplina protegeix els drets morals d'autor que són inalienables i que no concorren en aquest cas, i els drets d'explotació econòmica que poden ser objecte de cessió i que eventualment

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

podrien ser en aquest cas, propietat de l'empresa pública per via contractual, però no de les empreses privades, i per tant susceptibles d'una eventual protecció davant una reclamació del dret d'accés. Finalment, i amb relació a la darrera de les limitacions que s'inclou dins d'aquest precepte hem d'afirmar que la propietat industrial protegeix bàsicament els drets d'explotació de les patents i les marques, àmbit que no té cap relació amb el supòsit de fet que ara ens ocupa.

En tercer lloc, en el document denegatori i de forma coincident per part de les dues empreses Airbnb (antecedent 3) i DAMM SA (antecedent 4) s'argumenta que l'accés a la documentació sol·licitada i la seva divulgació posterior perjudicaria els respectius interessos econòmics i comercials en la mesura que aquests configuren *un dret privat legítim* a que fa esment la lletra f) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014 i que cal protegir en la mesura que aquests interessos econòmics i comercials configuren una de les limitacions establertes a l'article 14.1 lletra h) de la Llei de l'Estat 19/2013.

Com hem afirmat en l'apartat 1 de les consideracions jurídiques d'aquest informe i de la mateixa manera en que s'ha pronunciat la GAIP (Dictamen 1/2016, FJ 2 9è); Resolució de 28 de setembre de 2016, FJ 5; Resolució 87/2017 de 16 de març, FJ 2.4; i Resolució 241/2017 de 19 de juliol, FJ 4) és del tot pertinent l'aplicació de la limitació establerta en la Llei de l'Estat 19/2013, ja que a banda de la seva condició de bàsica és d'aplicació perquè així ho preveuen expressament els articles 20.1 i 21.2 de la Llei 19/2014.

Amb relació a la primera de les limitacions invocades per les empreses, en el sentit de vincular els interessos econòmics i comercials que es podrien veure perjudicats, amb «els altres drets privats legítims» a que fa esment la lletra f) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014, cal afirmar en el mateix sentit en que ho ha manifestat la GAIP (Dictamen 1/2016 FJ2 6è) que la intimitat i els altres drets privats legítims, s'ha de reconduir a l'àmbit privat de les persones, de manera que cal descartar en el cas que ens ocupa, qualsevol valoració de la limitació del dret d'accés a l'empara del que estableix la lletra f) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014.

Per tant, la valoració de la justificació del document de l'administradora única, per mitjà del qual es denega el dret d'accés de la diputada s'ha de fer en virtut del que estableix l'article 20.1 de la Llei 19/2014 a la llum de la limitació establerta a l'article 14.1.h) de la Llei de l'Estat 19/2013, per tal de veure si l'accés a la informació pot perjudicar «els interessos econòmics i comercials» de les empreses, de manera que aquest seria l'únic límit potencialment aplicable al cas que ens ocupa.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

6. Una vegada discernit quin seria el límit d'aplicació per a justificar una limitació o eventual restricció al dret d'accés a la informació que es reclama per part de la diputada i en els termes en que s'ha assenyalat per la GAIP al Dictamen 1/2016, cal analitzar la referida limitació per a determinar si la seva concurrència ha estat suficientment justificada (principi de justificació), fent una ponderació amb relació a l'interès públic i privat concernits (principi de ponderació), per a concretar finalment, els termes de la seva aplicació (principi de proporcionalitat).

Pel que fa a la primera de les valoracions i amb relació a la justificació de la denegació de l'accés de la informació de la diputada s'afirma per part de les empreses que el coneixement de la dita informació pot comportar un perjudici pels seus interessos econòmics i comercials ja que aquesta conté diversos *«...aspectes estretament vinculats amb la seva estratègia comercial, estratègia que constitueix un secret comercial, tota vegada que es una informació respecte de la qual DAMM ha dedicat tot els seus esforços per a mantenir-la fora del coneixement dels seus competidors, donat que és una informació que té un indubtable valor comercial i que de ser coneguda pels seus competidors causaria un perjudici a la seva posició competitiva....»*

Per part de l'administradora única s'al·lega que el dit accés també afecta els interessos econòmics i comercials de la CCMA SA, recordant que aquesta empresa pública actua en el mercat televisiu i radiofònic com a un operador privat més, i que si se li imposés *«una obligació addicional de transparència de la informació dels seus clients que trenqués amb els paràmetres de confidencialitat que prevalen entre la resta d'entitats privades de televisió i els seus clients o anunciantes se li provocarien greus perjudicis en termes de competitivitat i de la seva viabilitat econòmica»* per tant, aquesta seria la justificació que a criteri de la representant de l'empresa pública fonamenta l'aplicabilitat de la limitació establerta a l'article 14.1.h) de la Llei de l'Estat 19/2013, en tant que l'accés a la informació pot comportar un perjudici pels *«els interessos econòmics i comercials»*.

Amb relació a la limitació del dret d'accés de l'article 14.1.h) de la Llei de l'Estat 19/2013, relativa al possible perjudici vers *«els interessos econòmics i comercials»*, cal afirmar en primer lloc, que aquesta limitació té per objectiu garantir els interessos dels ens que integren l'Administració Pública i que com hem dit abans estan inclosos dins l'àmbit d'aplicació subjectiu de la Llei 19/2014. Això és així perquè l'interès públic que es vol protegir el configura el fet d'evitar l'eventual dany a les posicions comercials o negociadores de les empreses públiques i garantir la igualtat d'oportunitats en l'obtenció del benefici per tal d'establir un equilibri entre les condicions en les que les dites empreses públiques han de competir amb relació a les condicions de l'empresa privada. Es a dir, essent la CCMA SA una empresa pública obligada a revelar determinada informació

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

precisament per la seva condició de pública, el que proporciona la limitació que ara s'invoca és una certa protecció amb relació a la posició de la resta d'empreses privades que competeixen en el mercat i que gaudeixen d'un règim de protecció especial estretament lligat amb els secret comercial i estratègic de que disposen. Sobre la necessitat de protegir una certa posició de desavantatge de les empreses públiques amb motiu del dret d'accés a de determinada informació la GAIP ha dictat la Resolució 241/2017, de 19 de juliol (FJ 4)

Per tant, i als efectes de determinar en quins termes cedeix el dret d'accés en benefici dels interessos comercials i econòmics a protegir, cal determinar quins són elements el coneixement dels quals pot comportar per a l'empresa pública CCMA SA un desavantatge estratègic i de resultat vers la resta d'empreses privades. En definitiva, del que es tracta és protegir aquella informació que eviti la desproporció en l'equilibri competitiu de l'empresa pública CCMA SA en el mercat, i això en benefici de la pròpia empresa, que té per objectiu precisament, el compliment de la seva funció de prestar servei un públic.

Es evident que el secret comercial i industrial (i d'alguna manera la confidencialitat) forma part del contingut dels interessos econòmics i comercials de les empreses, de l'article 14.1.h) de la Llei de l'Estat 19/2013, ja que la seva funció es la de tutelar la llibertat d'empresa de l'article 38 CE preservant la seva posició competitiva en el lliure mercat. Per tant, caldrà protegir aquella informació que configura el secret comercial, la publicitat i coneixement del qual pot perjudicar la seva posició avantatjosa respecte dels seus competidors.

Així mateix, tot i que no hi ha no hi ha ni en la legislació autonòmica ni en la estatal una definició del que ha d'entendre's per informació confidencial de les empreses podem acudir als efectes de poder configurar-ne una primera aproximació conceptual (tot i que ja hem dit que no és d'aplicació en aquest cas,) al que estableix la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, que conté diverses normes específiques per tal de garantir la confidencialitat en els procediments licitatoris, considerant confidencial aquella informació que comporti un avantatge competitiu per l'empresa, que es tracti d'informació reservada, es a dir desconeguda per tercers, o aquella que suposi un valor estratègic per l'empresa i pugui afectar a la seva competència en el mercat.

Així doncs, cal interpretar la limitació del dret d'accés de l'article 14.1.h) de la Llei de l'Estat 13/2014 tenint en compte però que, en el cas que ens ocupa no existeixen en els contractes respecte dels quals es demana la informació, clàusules explícites de confidencialitat que d'alguna manera, ajudin a perfilar l'aplicació de la dita limitació.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

En el cas que ens ocupa, tant la CCMA SA, com les empreses amb les quals ha celebrat els contactes (DAMM i Airbnb) han justificat de forma suficient en el moment procedimental corresponent quins serien els seus interessos econòmics i comercials afectats en cas que fos possible l'accés als contractes en els termes sol·licitats per la diputada, de manera que en virtut del que estableix l'article 22.1 de la Llei 19/2014 és perfectament adequada i oportuna l'aplicació de la limitació de l'article 14.1h) de la Llei de l'Estat 19/2013, existint en aquest cas, un interès públic del dret d'accés que ha de cedir de forma proporcionada en benefici dels interessos privats a preservar.

Una vegada analitzats l'interès públic i el privat en presència en el present supòsit, la primera conclusió que es deriva del que hem manifestat anteriorment és la de reconèixer el dret d'accés de la diputada que s'ha de referir a tota la informació dels contractes que permeti el control públic en compliment d'allò que estableixen la LCCMA i la LCAC i que en aquest cas es tractaria concretament de la relació dels contractes subscrits per l'empresa pública CCMA SA amb les empreses DAMM i Airbnb en concepte de publicitat durant els anys 2016, 2017 i 2018, on consti també el preu dels dits contractes desglossat per empreses i anys, en considerar que no ha quedat prou justificat que el coneixement de la dita informació pugui afectar els interessos econòmics i comercials de la CCMA SA, ni tampoc de les empreses contractants, tenint en compte l'interès públic concernit ja que aquesta empresa pública percep aportacions de la CCMA a fons propis en un 75% del total dels seus ingressos i per tant, en aquest cas es indiscutible que sobre la informació a la qual ens acabem de referir, preval l'interès públic que en aquest cas, és el de conèixer com es duu a terme la gestió dels seus fons en l'exercici de les seves funcions legalment atribuïdes a les quals en hem referit en la quarta consideració jurídica.

Sobre la prevalença de l'interès públic vers la possible vulneració dels interessos econòmics i comercials en el context de les contractacions per part de les entitats públiques sotmeses a la normativa en matèria de transparència hi ha hagut diferents pronunciaments que han confirmat aquest aspecte i que fins i tot han s'ha considerat que l'interès privat de les empreses relatiu a la protecció dels interessos econòmics i comercials no pot fer decaure l'interès públic en la difusió d'aquesta informació i sobre la qual la diputada hi té dret d'accés (CTBG Resolució de 9 d'abril de 2018 FJ 6 i 7, Resolució de 24 de juliol de 2018 FJ 10 i Resolució de 20 de desembre de 2018, FJ 7).

La segona conclusió ens porta a afirmar que amb relació a la còpia dels contractes que afecten les esmentades empreses subscrits en el període temporal a que es refereix la sol·licitud, cal afirmar que el dret d'accés de la diputada pot ser restringit perquè ha quedat acreditada la concurrència de la limitació establerta a l'article 14.1.h) de la Llei de l'Estat 19/2013, en tant que l'accés a la informació pot comportar un perjudici pels «*interessos*

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

econòmics i comercials» tant respecte la posició de la CCMA SA en el mercat, com respecte la posició de les empreses amb les quals se signen els contractes amb relació a les seves competidores. Per tant, la CCMA SA únicament pot denegar l'accés a la diputada d'aquella informació el coneixement de la qual pugui perjudicar els interessos econòmics i comercials o els de les empreses, tenint en compte que la informació sobre la qual es possible denegar-hi el dret d'accés hi han de concórrer tres circumstàncies: d'una banda, que no tingui cap connexió amb les dades que són objecte de control públic (parlamentari, financer i pressupostari), que el coneixement de la informació pugui afectar posició competitiva en el mercat o comportar un desavantatge competitiu pugui i alhora tinguin relació directa amb algun dels següents aspectes:

- a) La seva estratègia comercial.
- b) Referències a clients, sectors professionals o d'activitat o àmbits territorials on projecte la seva activitat.
- c) Informació sobre el funcionament de l'empresa, els mètodes de gestió o d'organització.
- d) Els plantejaments o de directrius comercials o empresarials, de caràcter estrictament tècnic.
- e) Les dades que puguin donar informació sobre els costos de producció.

Amb relació al lliurament de la còpia dels contractes i en virtut del principi de proporcionalitat la CCMA SA haurà de procedir a l'ocultació de la informació de les dades que hem relacionat anteriorment en tant que poden afectar els interessos comercials de la CCMA SA i de les empreses DAMM i Airbnb ja que, com estableix l'article 7.2 RPC, *«El dret d'accés a la informació dels diputats té, en tot cas, caràcter preferent i s'ha de poder fer efectiu sempre que els drets o béns jurídics protegits es puguin salvaguardar mitjançant l'accés parcial a la informació, l'anonimització de les dades sensibles o l'adopció d'altres mesures que ho permetin»*.

IV. CONCLUSIÓ

Atesos els antecedents de fet i els raonaments continguts en les consideracions jurídiques precedents, els sotasignats, constituïts en l'Òrgan de Garantia del dret d'accés a la informació pública del Parlament de Catalunya regulat a l'article 219 del Reglament i amb relació al dret d'accés de la diputada Natàlia Sánchez Dipp del Subgrup parlamentari de la CUP-C sobre la informació demanada en la tramitació núm. 320-00756/12, ens pronunciem en els termes següents:

PARLAMENT DE CATALUNYA

Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (Art. 215 RPC)

- a) Amb relació a la llista de contractes subscrits entre la CCMA SA i les empreses DAMM i Airbnb durant els anys 2016, 2017 i 2018 i la relació de l'import facturat en concepte de publicitat ens pronunciem a favor del dret d'accés de la diputada.

- b) Amb relació a la còpia dels contractes subscrits entre la CCMA SA i DAMM i Airbnb en el mateix període temporal 2016, 2017 i 2018 ens pronunciem a favor del dret d'accés parcial en els termes expressats en l'apartat 6 de les consideracions jurídiques de manera que l'autoritat responsable del lliurament de la informació, en aquest cas la vicepresidenta de la CCMA en la seva condició d'administradora única de la CCMA SA, haurà d'adoptar aquelles mesures que consideri pertinents de conformitat amb el que estableix l'article 7.2 del Reglament del Parlament, per tal de fer compatible el dret d'accés de la diputada i la protecció dels interessos econòmics i comercials concernits.

Palau del Parlament, a 22 de febrer de 2019

Anna Casas i Gregorio

Lletrada

Directora del Departament
de Gestió Parlamentària

Antoni Bayona Rocamora

Lletrat

Director de la Direcció
d'Estudis Parlamentaris

Blanca Martínez Nieto

Cap de l'Àrea d'Arxiu

Direcció d'Estudis
Parlamentaris